

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Altissimi doctoris Antonii andree seraphici ordinis
minorum questiones subtilissime sup[er] duodeci[m]
libros methaphisice A[ristotelis]**

Antonius <Andreas>

in venetiarum, 24. XII. 1481

Liber Duodecimus

[urn:nbn:de:bsz:31-326419](#)

Liber.

secundus quam est motus aut per diffabilitate subi
q[uod] mouetur si p[ro]m[erita] habetur propositus. q[uod] for[us]
substantialis est divisibilis. Si z[on] contra. tuz. q[uod]
prop[os]t[us] p[ro]bi. erit falsa nam illa una per mobilis
sit. a. puta pedalis. illud. a. permotatur et tamen
secundum rem non est partim sed utroque termino. I[ps]e
in altero solm. tum. q[uod] contingit aliquod totum
similiter alterari ex 8[us] p[ro]fisi. et in de sensu et sensato
igitur in tali alteratione partim et partum non
potest accipi ex parte mobilis. tum. q[uod] a d[icitu]r p[ro]terz
prin[cipi]o. vult enim ibi probare q[uod] o[mn]is mobile est
divisibile acciperet enim q[uod] vult probare nam
si mobiles h[ab]ent partim et partum est divisibile.

Pre^{dict}o^{rum} arguitur sic ois pfectio q[uod] potest nume
rari in pluribus maiorem perfectioem dicitur
in pluribus q[uod] in v[er]o secunda Aug. 4[us] de tri. ca⁹ p[ro].
sed forma ignis est numerabilis in pluribus idunt
duis. p[ro]p[ter]o. si igitur duo ignes innigantur et si
at vno q[uod] debet ambigere q[uod] ille unus ignis p[er]
fectioem et intensioem formam h[ab]ent q[uod] duo ex
quibus coponitur seorsum sumptu. n[on] duo p[er] se
ita perfectius aliud ponunt q[uod] unum tantum esse
ris paribus. **I**n Z[on]o^{rum} sit ista. for[us] sib[il]is natura
lis est actu extensa habens partem ex parte. h[ab]et ostendit
sic ois forma q[uod] non respicit materias idunt
sibiliter extendit ad extensionem materie et habens
partem ex parte. sed quedam forma substantialis na
turalis est huiusmodi. q[uod] r[ati]o. maior. p[ro]p[ter]o. q[uod] o[mn]is anima
brutorum de quibus forte minima. v[er]o dicit A[ugustinus]. p[er]
q[uod] de aia q[uod] dividitur ad divisionem corporis si
cuit iducit in animalibus anulos q[uod] divisa in par
tes senciant et mouentur et per se aia dividitor
in eis. dico at for[us] substantialis naturalem q[uod] est
in materia edificabilis per naturam ad exclusum etiam
aia rationalem q[uod] illa non est extensa nec divisibilis in
extensio. **T**ertia p[ro]p[ter]o est ista. generatio for[us] sib[il]is
est successiva. hoc p[ro]p[ter]o ex predictis q[uod] cum habeat gradus
et sit extensa h[ab]ens et ex partem non potest in
duciri instanti. **P**re^{dict}o. 3[us] p[ro]b[us] si. data distinctio
ne motus exemplificat p[ro]p[ter]o de generatione et cor
ruptione. q[uod] s[ic] generatio est actus generabilis i[n]stantia
generabile. et corruptio actus corruptibilis i[n]stantia
corruptibile. tunc sic ois motus est successiva trans
mutatio: sed generatio est motus ut dicit A[ugustinus]. 3[us]
p[ro]fisi. q[uod] r[ati]o. **S**ed dices q[uod] A[ugustinus]. 3[us] p[ro]fisi. loquitur
de motu large. p[er] ois mutatioem. sed dicit eam
in sp[ecie]s. 5[us] p[ro]fisi. et ibi separata generatione a motu p[er]
bans q[uod] generatio q[uod] est a non solo in se non est mo
tus q[uod] est a solo in se. **L**ontra. q[uod] si sic q[uod] v[er]o
ad locum illorum ubi dividitur mutationem in suas species
loquitur de mutatione large et certior. sed prius ante
illud cum de iuxta principium quantitate et certar hic
l[et]ra q[uod] i[st]i motu regredit tempore. q[uod] i[st]i mutatione et p[er]
se ois mutatione erit successiva et sic certar p[ro]positum
per ista conclusione habentur multe auctoritates tam in 6[us] q[uod] in 7[us] p[ro]fisi. quas causa breuitatis
omittitur. Recolo cum me hanc materiam p[ro]p[ter]o
practasse in quadam q[uod] ordinaria et intellige

de corruptione q[uod] dictum est de generatione in
ista q[uod] ea eadem ratione est vniuersalitas. Ad ar[istoteles] in
oppo[si]tio cu[m] inseratur q[uod] generatio est motus p[ro]cedo
proposito et ipsi p[ro]p[ter]o exposito in corpore q[uod] ois
et ibidem dictum est ad id quod allegabatur
de philosopho. hic et in 5[us] p[ro]fisi.

Explicit undecimus liber.

Questio

Prima

Irca duo

decimam iub[il]eum q[ua]ntum vniuersalitas
o[ste]ndit p[ro]ductio vel iductio
cu[m] lege for[us] sit vniuersalitas. v[er]o q[uod] non. nam ois p[ro]duc
tio vniuersalitas regrat similitudinem for[us]
l[et]teris h[ab]entur inter p[ro]ductum. **C**ontra
p[ro]p[ter]o h[ab]et littera. et idem h[ab]etur. **I**n R[ati]o
p[er] primam triplicem distinctionem. 2[us] concludam
vnam conclusionem. **C**oncluimus ad p[ro]p[ter]o cu[m] omnis p[er]
ductio vniuersalitas necc[ess]ario regrat similitudinem for[us]
me aliquo modo inter p[ro]ducit et p[ro]ductum sit ista p[er]
distinctio. q[uod] similitudo realis est duplex q[uod]dam
formalis et quedam virtualis. p[er] est q[uod] agens
h[ab]et formam q[uod] p[ro]ducit formaliter iste. ut hoc generat
boies; equum. et q[uod] est q[uod] agens h[ab]et for[us] q[uod] est p[er]
ducit in se virtualiter non formaliter. ut cu[m] hoc generat
calorem in medio. **Z**o[ne] distinctione sit hec. simili
tudo formalis est duplex q[uod]da secundum sp[ecie]m. q[uod]da h[ab]et
aliquid communem. ex p[ro]p[ter]o hoc generat boies. ex p[ro]p[ter]o cu[m]
equus generat multum gradus est fortis genitio aliquid coe
p[er]puta iunctu[m] taliter q[uod] convenerit equus et
malus ut dicebat. 7[us] p[ro]fisi. **T**ertia distinctione
sit hec similitudo h[ab]et sp[ecie]m specialissimam est duplex
q[uod]da in for[us] et modo eendi for[us]. q[uod]da in solu[m] et modo
eendi for[us]. ex p[ro]p[ter]o hoc generat boiem patrem
ex p[ro]p[ter]o artifex p[ro]ducit arcem. nam h[ab]et formam arce
sit in utroque tamen in artifice explicitum modum
intentionale in arce autem secundum modum realis.
Ex his p[ro]p[ter]o quatuor gradus in similitudine
et generatio vniuersalitas. prius est p[ro]fectissimum q[uod] s[ic] s[ic]
similitudo inter generatio et certam in for[us] et in
modo eendi for[us]. secundus aliquid talum deficit a p[ro]
p[ter]o. t[ame]n est similitudo in for[us] non h[ab]et species sp[ecie]lissimam
sed h[ab]et aliquid communem. quartus q[uod] est certam similitudine
virtualis et non formaliter et talis vniuersalitas est
ipso p[ro]p[ter]o de h[ab]et gradus. Ex his coelido corre
latum. q[uod] aliquid p[ro]ductio est vniuersalitas h[ab]et gradus et
t[ame]n equus h[ab]et aliquid gradus i[n]stantia deficit ab alio
enim ratione est q[uod] est q[uod] inter duo extrema ponuntur
plura me. quanto me recedat ab uno extre

Duodecimus.

mortato accedit ad alterum et econterso nunc ait
vniuocatio et egnocatō stricte sumpta sunt qdā
extrema inter que cadit p̄dicti gradus vnuo-
catiōis ut me. et iō q̄o alijs gradus recedit
ab vnuocatō stricte sūcta q̄ ē p̄z p̄m gradū
tāto accedit ad egnocationē q̄ ē p̄z vlō gradū
et iō generatio nulli ex equo p̄t dici egnoca si
cōpet ad generatiōes hoīs ex hoīs p̄t et dici
vnuoca si cōpetur ad generationē plāte ex vir-
tute sonis. Quātū ad z̄ sit ista 2̄ respōsua
ad qdā q̄ oīs productio causēq̄ for̄ ē vni
uocu accipiēdo large vnuocationē fz aliquēz
gradū p̄dictor̄. et sic intelligit ph̄s. Cēd argu-
mentū i oppō dēcedo maiōrē accipiēdo vnuo-
cationē stricte. alī negādā ē v̄ p̄z ex dīctis.

Questio

ii

Trum p̄m celū mōneat īme-
diata ē p̄ prin̄. dicen
dā fz rei veritatem q̄ p̄m mobile fz
duo monētā vnuō separātū qdā ē dens
monētā i rōe amati et desiderati. alītud cōfēctū q̄
ē intelligētia. **Z** imediatā p̄ deū. et q̄ imediatē
monētā i rōe amatis et mediātē illa deus celū mo-
uet. et hec ē exp̄ssā sūta Aut. 6. met̄ba. **E**ed
qd̄ de intētōe. **A**.d. vnuō exp̄sitor̄ q̄ sūta sua
ē q̄ celū monētē imediatē a p̄ prin̄ qd̄ est deus.
Eed hoc nō videf valere. ga supiūs dīxit q̄
p̄m monētē monētē p̄m motū i rōe amati. oī ḡ q̄
sit aliq̄d mouētā qd̄ monētē i ratōe amatis de. q̄
dīxit supra q̄ p̄m seq̄t̄ maria delectatio ex fz
q̄ intelligit et amat p̄m mouētē et illud ē alia. **Z**
intelligētia q̄ vocat alia celū nō i rōe i formātō
sed i rōe monētē et oīstān. 8. huius. et hec ē
exp̄ssā sūta cōmen. 8. ph̄isi. v̄bi exponens ph̄ism
assignās p̄ celī duplex monētā. vnuō cōfēctū et ali-
ud separātū. hec ēt videf exp̄ssā sūta Ap. 1. 8. ph̄isi.
q̄ pō infinita nō p̄t monētē corpus in tpe. ga
sicut alia pō finita posset mouētē in cōlī tpe eo
q̄ augmentata v̄tute motū minus tps i quo mo-
uet fm̄ hoc. ḡ hēt et dē nō potest imediatē cāre
motūs prōprie dictum q̄ necessario erit in tpe
posuit ergo duo monētā ordīnata quoq̄ p̄m mo-
net mediātē. ga dat virtutē z̄ et q̄ perpetuo dātē
istā v̄tutē. d̄ est cā poetūtā s̄ i motū. finitas at̄
v̄tutis recepte si s̄ ni a sit q̄ n̄ ē alid a natura an-
geli q̄ ē z̄ monētā ē cā concessōis i motū q̄ illi
v̄ti si pō finita p̄t et aliq̄ resistētā imobili
q̄ n̄ poss̄t et v̄tutis infinita. hec v̄t̄ itētōe **A**.z. ipse
tū v̄tūq̄ mouētē v̄t̄ accip̄t̄ pro vno et illud p̄t
mettere i cōputatione substantiāp materialiōm
q̄ numer̄ accip̄t̄ fz numer̄ mobilis celestū ve-
patebit infra.

Questio

ii

Trum Ap. posuit oīs intelligētias v̄tis infinita-
te et p̄ oīs quodā deos v̄t̄ q̄ sūtāz
supiūs cā 4̄ repēt̄ oīstā cē. 8. ph̄isi.
Vñ. suenit p̄m monētē h̄t̄ magnitudinē ex eo q̄

fz pō infinitā et pō infinita nō p̄t et ē in magnitudi-
nē finita v̄l infinita. Itētō post. illud capitulū
statī in prin̄. 5. cā q̄rū v̄t̄ ponētū sit tantum
vnā tale substātia et ē aut plures determinat q̄
ples secēdū nōez latōnā. ḡ v̄t̄ et ē intētō sua
cōpēdo cōclusionē p̄cedēt̄ ad cōclusionē sequē-
tēz q̄ plures fint substātia sine magnitudinē
q̄ plures pō infinita. **P**rē. i eccl. 5. cā p̄
prin̄ dīcit q̄ tot substātias ē nec ē natura lē-
piternas et imobiles fz se et sine magnitudine pp̄
p̄dictā cām. f. q̄ dēa sit cā 4̄ q̄ ē h̄t̄ pō infinita
nā ga illa nō p̄t et ē in magnitudine finita lēfini-
ta et h̄t̄ sit fz a p̄t̄ exposita. **P**. e. līne
huius cā dīcit ḡ si q̄s accipiat fz solū a primo
ph̄is q̄ p̄t̄as substātias deos extimauerūt. di-
vine itaq̄ dēc̄z ēt̄ putablit et fz v̄t̄ similitudinē
lgbis verbis v̄t̄ approbare sētētām illoq̄
substātias separātās posuerūt deos et p̄t̄ p̄o
tētē et infinita. **P**rē 4̄. ga fz in p̄logo et. 6̄
hūt̄ vocat istā sciaz: hec am̄ et dītinā q̄tēt̄ et
de substātias separātās a motū et a materia nō so-
lā fz considerationē. sed et fz et. qd̄ nō valēt nec
v̄t̄ valere nisi oē ille substātia cent̄ dīt̄ p̄t̄ istās
auctoritates qdā tātū tenent p̄t̄ affirmati-
vā huius q̄ois. **L**ontra ga nulli auctōri v̄t̄
et ēt̄ iponēda falsa sūta nisi expressa habeatur ex-
dictis suis. v̄l euīdētū sequatur ex dictis suis
sed intelligentia seu angeliz et pō infinita seu
ens infinita et a se et quoddā necesse et ē sine denū
nō solū ē s̄. 1̄ sed valde absurdū: q̄ et. oīpō
p̄t̄ demōstrari. vt p̄t̄ebit infra. nec illud segē
ex līne. ḡ n̄ v̄t̄ hoc sibi rationabiliter iponē-
dū. **R**no. seq̄nēdo doctrinā lētōtā dēclaro
duas cōclusionēs. p̄. 2̄ sit istā. intelligentia ali-
as. a p̄. nō et pō infinita ē v̄tū. qd̄ p̄t̄ dīt̄ fari
pb̄o huius. ip̄ossibile ēt̄ plures deos. ḡ plu-
res naturas similiter infinitas. aīo supponit p̄
nāt̄ q̄z inferius in fine huius op̄is deb̄z dem̄ra-
ri per. 6. v̄t̄as. qd̄ de v̄tūtā p̄cipiō v̄tūtā si
ōna ēt̄ evidētā. q̄z gl̄s dens si ēt̄ plures h̄t̄et
pō infinita et ēt̄ quoddā necesse et. **Z**
2̄ sit istā. non et plures deos seu plures substā-
tias pō infinita ēt̄ v̄tū ex intētōne p̄t̄ cōcessus
hanc oīndo q̄trupl̄t̄. p̄ ex intētōne et. in fz. 1z. me-
tha. nā iferī. cā v̄t̄io p̄cedēt̄ oīa entia h̄t̄ et
se ordīnē ad p̄m p̄m sed infinita itētōe ēt̄ p̄t̄ et
subordinatum cōntātāl̄t̄ alieni alteri. nec sicut
ad finē. ga bonū infinitum nō ēt̄ propt̄ aliud.
sed bonū totius v̄tūtā v̄tūtā modo se habz
s. et in ordīne entūtā se et in ordīne eoz ad opti-
mā separātū. nec infinita p̄t̄ et ēt̄ alteri subordinata
tūt̄ et p̄cipiāt̄ q̄z ip̄sū fz virtutem infinitā
et tī fz Ap. in fine huius. 1z. entia nō volūt̄ male
disponi v̄tūtā ḡ p̄cipiō. et per v̄tūtā nō erūt̄ plu-
res infinita ga nō cēt̄ ordīnata dictomō. Respō
detur q̄ Ap. p̄cedēt̄ ordīnē in entibas separātibas
ga cā fz depēdet̄ a p̄. 1z nō sit cālīter ab ea. siē
ēt̄ in sp̄ēb̄ figuraz et numerop̄. q̄z posterioroz sp̄ēs

Liber.

nseri et si n̄ ē cālr a p̄ori sp̄cēz depēdet ab ip̄a
Lontra .qz nibilē depēdet ab alio in eēndo a
quo nō bēat ec̄ an aliq̄ genē cē op̄ "pdscati v̄
ferre op̄ " subi .z cōsīr d̄ pmanētia .nec obstat
illud de numeris .qa numerus minor materialē
z potētialē accept⁹ ē pars numeri maioris pars
āt h̄z ratiōem materie .vt p̄z .5 .būi "ca⁹ de causa
ptes ingt totius vt ex quo cause sunt .z ibidem
h̄oꝝ āt h̄z q̄si l̄bz .i .materia vt pres .numeris v̄o
mior actualē z formalē accept⁹ n̄ ē p̄ maioris
nec ab ip̄o sic accepto depēdet maior numer⁹
i eēndo . Pre⁹ supi⁹ ca⁹ 4º dicit de p̄ mouē
te ḡ mouet sicut appetibile z intelligibile mo
uet nō motū .sic at mouet intelligētū subi p̄ximā
ḡ cāt intelligere illius .sed illud intelligēt h̄z A.p.
ca⁹ sequētū ē idē cāt sba itellig⁹ ḡ cāt sba z̄ in
tellig⁹ .z p̄ p̄o itellig⁹ ē cāte ab ip̄o .ḡ n̄ ē de⁹
nec po⁹ infinite . Dices ḡ illud moueri primi
ē metaphorici z non ē pprie aliqd care .

Contra. oisitlectio q̄ n̄ ē eadē obiecto cau-
satur ab obo & v̄ q̄ effectiū per commen. qui
vult q̄ balneū i mēte moneret effectus. Z̄o
phatur idē ex intētione Aq. 8. phisi. vbi. pbat
q̄ monēs pō infinite nō pōt imēdiate monere
celū ḡ monēs imēdiate ab aliq̄ mouēte finito.
illnd ē intelligentia ppria motrix vult ḡ q̄ intel-
ligentia sit finita. & p̄ dñs n̄ dens. Pre ibi
d̄c. 8. phi. vult q̄ mouēta pō infinite mouet ce-
lum motu infinito & n̄ imēdiate vt dictū ē. q̄ me-
diante intelligentia. & hāc asserit cōmen. ee itē-
tionē ei i h̄z. l̄z. s. q̄ mouēta fin. tō mouet imēdiate
sūt ḡ illa dno mouēt ordīata tūc sic q̄nētōz
sūt agēt essentiāl̄ ordīata aut fz accipit ec̄ a p̄
ex̄ d̄ celo & agēte p̄tēlari corrupibili aut
mouet a motu vt monerat lapidē. ant 3° ambo
agen̄ attingit eadē effectus imēdiate ex̄ de
pre & mē respectu generatiōis plis. vt onisum
fuit. 8. b̄ qro ḡ q̄ istop̄ triāmōzū. se h̄nt illa
dno agēt i mouēndo celū. n̄ 3° qz stat̄ seḡtar
& eq̄li tpe imo in eodē moneret vt finita & si-
nita. qō ē ū supopsitū. Si deī fz h̄etur p̄positū
cū fz Aq. nihil recipiat i intelligēt alind ab ei
natura. si deī p̄m fz evidenter q̄ h̄ c̄ ppōitum
pz ḡ q̄ Aq. sic intellexit illa agēt sic ordīata
q̄ z̄m fz ec̄ depēdeat a p̄. & tūc p̄m mouet media-
te q̄ dat ec̄ & v̄tutē p̄xio mouēti. & qz p̄petuo
dat ec̄ illnd & v̄tutē. iō ē ca p̄petuita in motu
finitas at v̄tutis recepte q̄ nō ē alind a natura
angeli. ē cā successiōis i motu. qz illi v̄tutē pōt
ec̄ aliq̄ resistētia i mobili q̄ n̄ poss̄t ec̄ respectu
v̄tutis infinite vt iam superius d̄em suis expo-
nendo l̄rōz. 3° pp̄ idez p̄ cōmēt q̄ do itētōe
Aq. loq̄n in de s̄ba orbis cā 3° dicit q̄ corp̄
celeste n̄ idigit tm̄ v̄tute mouēte i logo. sed et̄
v̄tute largiēte i se & in s̄ba p̄manētā cēnā. & seg-
tur. dixerūt at ips. s. Aq. n̄ dicē cāz agētes tortū
& celū. sed tm̄ cāz mouētes & n̄ illnd. s. celū di

Duodecimus

nititudinem. ibi. igit̄ q̄sus finc: 4.c. pbaē nō habē
m̄gnitudinē q̄ habē potētia infinita. s̄ illud non
ē me^m adeqtū respctū pdicati vt dēm ē supius. z
.c. 5. p̄ p̄m de sepatis a substātia h̄c q̄ ōs eas
sine materia ē semp̄nas. n. esse ōs: z aliquid a
lind sempiternū: actu igit̄ r̄ p̄' e i. p̄nci. 4.c.
bētar quō ille substātia monētes sūt in t̄l. ectual
nature. qz ōs a p̄ia mouētū r̄ appetētes r̄ tel
ligētes. Ex istis ḡ duob̄ bētar vñ me^m ad re
monēdi m̄gnitudinē qd̄ ē itellectualitas sine
materia. z b̄ c me^m adeqtū respectu b̄ pdicati
qd̄ ē n̄ habē m̄gnitudinē. qn̄ ḡ dicuntur ca. 5. q̄
ōs tot ec̄ substātias sine magnitudie pp̄ cam p̄
dicta. b̄ ōs intelligi de illa cā adeqta q̄ ē intelli
gibilitas sine materia q̄ dicta ē i. p̄i. 5.z. 4.c. Et
fm̄ b̄ ista l̄ a l̄ exponēda ē q̄ expōita sūt p̄ in
finiendo l̄ am. s. q̄ n̄ d̄ referri ad illi pp̄dem q̄
tacta ē in fine. 4.c. d̄ ifinitate po. qz habē po.^{am}
ifinitā t̄ n̄ ē cā vel saltem n̄ ē adeqta. qz pdicatu
monēti ōi itell̄. habē at po.^m ifinita soli deo >
uenit. Ad 5.^{am} autoritatē dō q̄ illud n̄ dicit
assertio. qz si q̄s ingt b̄ accipiat pntabit dñe eē
dicti. logut ḡ n̄ q̄ ip̄ b̄ itedat. s̄ q̄ alijs alius
sorte b̄ pntabit dñe eē dēm. ga multi antiqui r̄
maxie vulgares et ibidē innitit putaterū q̄s
dam hoies sepatos deos eē. Ad quartā dō
q̄ ista scia d̄ dina sen theolog. qz ē de substā
tia sepatis. n̄ q̄ ōs sint gdā di. pter p̄m mouēs
nisi forte denotatiue q̄ten^m ille substātia sūt pp̄i
quiores deo i ordie entium. s̄ diuidit̄ theo
r̄ dina p̄p̄ q̄ten^m ē de p̄ monēte q̄ solus r̄ vñus
ē deus.

Questio

Erum

vit et intelligat aliud a se
vñ q̄ nō p̄ rōem ph̄ i textu. qz si sic.
ḡ aligd aliud ē nobiliss eo. qn̄ ē sal-
sam. ḡ z aīa. falsitas ostis p̄. qz ip̄m ē nobiliss
quocāq. oīa pbaf. qz oī mouē vt sic; ē nobi-
liss z p̄a moto. op̄ " at ē mouēs pō". Pre-
terea pō bñs aligd p̄ obiecto adeqto nō p̄o i
aligd vltra. qz alr nō esset adeqtu. si pō exce-
deret obm̄. s̄ itellecnu p̄mi ḡ ē dē bz c̄ntiam
suā p̄ obo adeq. iato. ḡ n̄ itelligat aliud ab essen-
tia sua. Lōtra. sic se bz itellus artificis ad arti-
ficialia: sic itellus dñm̄ ad oīa creabilia. nā dē
oīm̄ ē artifex oīm̄ bñs vñtē z. sed itellus arti-
ficialis itellit artificialia oīa q̄ ab ip̄o pdūcatur
cū opetur p̄ cognitōem. ḡ itellus dñm̄ itellit
oīa creabilis a deo. Pre. si n̄ nō erit itellus
isini?. qn̄ ē salm̄: vt p̄ ex dictio. oīa p̄. qz alr
posset itellit excedi ab aliq̄ itellus q̄ oīa itellit
z p̄ oīn̄ n̄ et itellus isini?. R̄no circa istam
materiā. 6. p̄clusiones declarabo. p̄z p̄clusio
sit ista. p̄m̄ mons ē foalr itellit. hac oīdo sic
omne agens p̄ se agit pp̄ finez. ex z p̄dīsico. vbi
ph̄s B̄ pb. at de natura de q̄ min̄ vñ. s̄ p̄m̄ agens
p̄ se agit. aliogn̄ n̄ et p̄m̄. qz oī cā p̄ accīs ē p̄oz

aliq cā p se. ex z° pbi. g° agit pp finez. tūc sic oēs
agens pp finez t cognoscit. finez l ab alio deter-
miñ ad finez. s̄z p° agens n̄ pot̄ dñermiari ad fi-
nem ab aliq qz illō dñermiñas eet p° z nobilis
eo. g° ipm est ormalr intelligens. Lōfirmat z est
. q. idz qz p° efficiens dirigit efficiūlūsi. ad si-
nem. g° l naturalr dirigit l cognoscens vt ignis
l cognoscendo finez. n̄ p°. qz n̄ cognoscens nō
dirigit nisi v̄tute cognoscens. qz sapientis est
alia ordiare. ex p° b° i. plogo; s̄z p° efficiens innu-
luis v̄tute dirigit sic nec cā. qz alr n̄ esset p°. g°
dirigit cognoscēs z intelligēs formalr ipm finē
Z° p° sit ista. p° mouens est formalr volens
hac ondo sic p° mouens agit pp finez. vt dēs ē
au. g° finis mouet p̄s ve amat v̄tute naturalr aet
vt amat" actu voluntatis. n̄ pot̄ dari p°. qz p̄m
agens n̄ amat naturalr finez alio a se sic que dñ
appetē sine amare centrū natūrū z materia for-
mā. qz p° agens esset isto ad finem. qz inclinat"
ad istu finez q̄ eet. ali" a se. qd̄ ē ipossible. qz sic
cē. ipse" cauens aliq pfectōes ex se. nec amat
v̄tute naturalr finez q̄ est ipse qz h̄ nihil aliud ē q̄ ip-
sum esse ipm. nec h̄ v̄tute naturalr finez q̄ est ipse
ḡ oī dare p°. f.g. finis mouet agens primum et
amat" actu voluntatis z h̄. bec p̄pōtū. "Pre".
aliqd cātūr i reb" ḡtingenter. ḡ p̄ia ḡtingenter
cāt. ḡ volens formalr cāt. anis est evidens. pbō
p̄ie p̄ie. qlz cā z° cāt i cāt mouet a p̄ia. ḡ si p°
cā necessario mouet. qlz alio necō mouet. qlz
necō cāt. si igis aliq cā z° ḡtingenter mouet. segt
ḡ p̄ia cā ḡtingenter cāt. qz z° cāt n̄ cāt nisi i v̄tute
p̄ie qz incātū mouet ab ipa. pbō p̄ie z°. qnūl
ē prūl ḡtingenter opandi nisi voluntas vel aliqd
p̄cōtū voluntates. qz qd̄z aliud agit necessaria
te nature. si igis p° cā ḡtingenter cāt. segt q̄ volēs.
3° Inclusio sit ista voluntas primi volētis respe-
ctu sui vt obiecti n̄ est aliua ab ei" essentia. bac
ondo sic. calitas finis ei simpli prima ḡ calitas
primi finis est simpli incābilis anis p̄i p̄i. Anic. 6.
metba. q̄ dicit ḡ si de qlz cā esset scia. illa q̄ esset
de cā finali esset prima. p̄ia p̄i. qz st̄ esset cābilis
ab aliquo nō esset p̄ia nec primi finis. Et ḡ pe-
nitus incābilis fm q̄cātū causationem in quo
libet genē cause. tunc sic. causalitas primi finis
est mouē p̄i" efficiens sicut primum amarū: s̄z
idem est primi finem mouē primum efficiens vt
amarū ab ipso quod ei primum efficiens ama-
rū ab ipso quod ei primum efficiens amarū
amari a voluntate q̄ voluntates amarū obiectū
ergo primum efficiens amare primum finem est
penitus in causabile z per consequens ex se ne-
cessere esse z ita erit idem prime nature. Con-
firmatur quia si primam amare est aliud a notu
a primi. segtor ḡ illud est causabile. z p̄sis est
affectibile: ḡ ab aliquo p̄ se efficiente amante si-
am. z sic an primam amare esset aliud amare.
quod est impossibile. Ex hoc infero correla-
tum. ḡ voluntas p̄sumi est idem sua nature et

Liber.

ēcētīe. pbō bnius. tū qz solitio p̄supponit volūtate. qz velle n̄ ē nisi volūtatis. ḡ si volitio ē incābilis. multo mag' volūtās c' ē illa volitio. ḡ erit necesse ec̄. et ita idē nature p̄. ḡ magis ipa voluntas c̄ p̄intelligit ut p̄pingoz ipi nature prime. Quarta p̄clusio sit ista. at collectio p̄m monūtū re spectu sui ut sui obi n̄ ē aliud ab eī eēntia. hanc oñdo sic: volitio p̄mi f̄speciu sui ē idē eēntie sine ḡ itellectio. an̄ p̄z ex 5^a p̄clusione. p̄nā pbā. ga nibil amar̄ nisi cognitū. ḡ itellectio p̄mi ī intelligit ut p̄pinquor illi nature q̄s volitio. ḡ si amare se ē ex se necesse ec̄; p̄ oñis idē nature p̄ie seq̄. q̄ intelligē se ē necesse ec̄ et idē illa nature. Preterea p̄ rōem p̄bi i textu ga si nō. ḡ p̄m n̄ ē optia suba p̄nis ē falli. ḡ et an̄. p̄nā pba. q̄z p̄stelligē ē venerabilē et honorabile declarat sic. qz oñta entia i actu p̄ vltia p̄fectio ē i actu. Et quo s̄un gitur optio maxie si sit actiuū et n̄ tm̄ factū sed p̄m monētū ē nature itellectualē et p̄ p̄nis actiuū. ḡ vltia eī p̄fectio ē in actu. q̄ si ḡ ille actū si sit eī suba. segtut q̄ eius suba nō erit optia qz aligd aliud ē suū optimū. A^o rō ē p̄bi qz si nō. b̄ laboriosa et̄ continuatio itellectōis. ḡ declarat sic. qz pō solū receptia ē pō ūdictōis. ad potētiām at ūdictōis legatur labor ūdicti ipm. Et ista rō n̄ ē demōstratiā. s̄ m̄ pbā. b̄lbt: ut ipē met p̄ba dicit. et dietū ē i exponēdo lfam. Ex bac 4^a p̄clusio ifero omplex correlariū. q̄ itellus p̄mi ē idē sine eēntie. q̄ p̄ba f̄scit p̄us de volūtate. qz p̄intelligitur ut p̄pingoz eēntie q̄s intel lectio. qz itelligē nō ē n̄ili ipius intellectus. si ḡ itellectio ē sc̄abilis et idē eēntie fm̄ multo m. ḡ itellus. Z^a ē q̄ rō itelligēdi se ē idē nature p̄. q̄ p̄z. qz si ipm intelligē ē ex se necesse ec̄ et idē eēntie p̄mi. multo magis rō intelligēdi se. cus p̄m telligatur ex natura rei ipi actu itelligēdi ut intel lectui p̄pingoz. F^a cōclusio sit ista. n̄ intel ligere respectu cuiuscūq̄ obiecti p̄t c̄ accidētē eēntie seu nature p̄te. b̄z oñdo sic. p̄m monens ē p̄m effectū. ḡ ex se b̄z vñ possit care qdōcūq̄ cabile circumscrip̄tio i alio a le. latē ut p̄zia cā illius cabilis. s̄ circumscripta itellectōe illius non b̄z vñ possit illud cabile cāre. ḡ itellectio cuius cūq̄ alterna n̄ ē aliud a natura sua. pbō mino ris. qz nihil p̄t cāre nisi ex amore finis velit illud aliqui n̄ agēt pp̄ finem. nec p̄ p̄nis cēt p̄se agens sed ipi velle alicui^m pp̄ finē p̄intelligit ipm intel ligē. ḡ segtut q̄ an̄ p̄mū signi ē q̄telligit cāns sine volens p̄intelligit necessario itelligēs. et per p̄nis circūscripta itellectōe n̄ possit illud cabile cāre. Pre^a. oēs itellections eiusdem itellectus bñi simile b̄ititudinē ad itellectū fm̄ idem tate ēcēntiale v̄l accītalem. sic p̄z de oī itellectu creatu et de eī itellectionibus. cui^m rō ē. quia vidēt p̄fectōes eiusdem generis. ḡ si vna ē idem ēcēntiale: z oēs: z si vñ ē accēns: z oēs. sed aliq̄ in tellectio nō p̄t ec̄ accēntalis i p̄. et illa que ē suū ipius. ex 4ª cōclusione. ḡ nulla alia erit sibi acci

dens. *Sexta* conclusio est ista ita quod pmi monētis intelligit sp et necessario oia intelligibilia actu distincto et p̄us naturaliter q̄ illa sint in se. *hec conclusio* est directe ad questionem. p̄ia ps. l. qd̄ intelligit qd̄cūq̄ intelligibile pba sic. qz b̄c pfectiois in intellectu posse distincte et actu cognoscē qd̄ cūq̄ intelligibile. b̄ igitur attribuenda intellectu p̄. *sea intellectus* p̄m nullā pōtē habēt intellectu nem nisi eadem sibi ex. *s. conclusione*. ḡ cur tūlber intelligibilis h̄z intelligē actuale et distinctum. et p̄nū necessario cu illud sit idem sibi. scda ps. l. q̄ p̄us naturaliter q̄ illa sint in se. pba sic. qz ge quid est idem sibi est necesse eēr p̄nū p̄us naturaliter qd̄ intelligibili alio a se. cu nullā tale sit necessarie cē. sed intelligere respectu cuiuscunq̄ est idem sibi. *igitur* est p̄us naturaliter q̄ quodcūq̄ aliud est intelligibile. sit in se. *Confirmatur tota conclusio* qz artifex distincte cognoscit omne agendum anq̄ siat. aliter non perfecte operaretur qz cognitio est mensura iuxta quam opatur sed deus est perfectissimus artifex omnium aliorum a se. ḡ p̄ducibilium a se habet noticiam difficultate et actualem et pōrem eius. *Ad p̄imum in op̄m* nē go consequentiam ad probationem dicendam ne nullum aliud a deo habet rationem motui nec sufficientis respectu intellectus divini. et b̄ mo itcl̄ ligit p̄bō q̄ intellectus p̄imi non intelligit aliud a se quia tunc vilesceret. et tamen hoc non obstat intelligere omnia alia a se intelligendo essentiam suam in qua virtualiter et eminentissime contineantur et intellectui diuino clarissime et distincte presentantur ut tactum est in exponendo litteram. *Ad scđm concedo maiorem* sic intellegendo q̄ sit aliquid quod sub subiecto eius a dequato nec formaliter nec virtualiter continetur. et tunc minor est falsa. quia in essentia diuina omne aliud a se virtualiter et eminentissime continetur. *Notandum* q̄ intellectus p̄imi enus p̄fice intelligit se ipsum ut obiectum adequatum et intelligendo se intelligit quodcūq̄ aliud nobilio et modoq̄ habeant esse in se. nam essentia diuina virtualiter continet p̄fectionem et entitatem cuiuscunq̄ rei. *Vnde etiam res simplier* loquendo nobilius esse habent in essentia divina q̄ in se ipsis. et ideo perfectissime et dinctissime pristinatur intellectui diuino in essentia ut ipseculo perfecto et ideo ipse res create licet forte terminent actum intellectus divini non tamen mouent ipsum ad intelligentiam. qz hoc argueret in p̄fectōm in ipso intellectu qz oē mouens ut sic est p̄us et dignius ipso moto.

Eterit utrū principatui & regno
universi p̄sūt tñ vñ p̄sū
censu & cōdē bñdici. vii. q̄ s. & arguitur

ceps g ē de⁹ bñdicit⁹. vi⁹ q̄ n̄ arguitar
de⁹ ē ḡ dñ lñt. pbō ñc. qz singulare⁹ z plu-
ale idē significant⁹ z differat in mō significan-
i includant idem significatum proportiona-

Quodcimūs

liter. g sicut singulare includit singularitatem. ita plurale pluralitatem. Si ergo enim deo singulariter pertinet dius pluraliter. Preceps. o enim per participationem reducitur ad aliquod tale per centia. sed individualia cuiuscumque speciei create sunt entia per participantem quae alii non sunt plura. g reducitur ad aliquod tale per essentiam. erit ergo aliis huius per essentiam et non per participantibus. sed cum est enim per essentiam et non per participantibus. g etiam est enim per essentiam et non per participantibus. h. quoniam sunt meliora sunt ponenda in uniuerso. sed plures deos esse melius quam paucos quae plura bona sunt meliora paucioribus bonis. g plures sunt ponendi in uniuerso. contra phis h ille et supius ubi per voluntates prius eae ex unitate primi mobilis.

Nono ista quae conclusio affirmativa est certa et secundum fidem et secundum probiam. unde ad probandum ista conclusio nem per primam multiplicem supponitur. et ex illis super primis ducatur una conclusio. Quatuor ad primis per suppositionem est intelligibile ut patet potest ex causa precedentia. 2. sappono quod deus est voluntas infinita et infinitum diligibile habens. quod est formaliter volens et est infinitum bonum. et prout est predictum in libro primo. 3. quod supponitur est quod deus est infinitus bonum. quod infinitus ens et perfectissimum. 4. quod supponitur est quod deus est infinitus potenter ut prout est ex libro primo et ex scriptura sacra. Istae autem sex suppositiones sunt quae via ad probandum conclusioem quoniam ut patebit. Quatuor ad secundum et tertia via arguitur sic. si non est tunc deus. da opere. sunt duo. sicut a. et b. tunc arguitur sic. duo sunt deus. g intellectus infinitus non intelligitur oecum intelligibile quantum intelligibile est. non est falsum. g etiam falsitas sententia per se. quod est necesse esse. Hoc ostendit ut probatur supra. 5. quod supponitur est quod deus est omnipotens. et prout est ex scriptura sacra. Istae autem sex suppositiones sunt quae via ad probandum conclusioem quoniam ut patebit. Quatuor ad tertium et quartum via arguitur sic. si non est tunc deus. da opere. sunt duo. sicut a. et b. tunc arguitur sic. duo sunt deus. g intellectus infinitus. non intelligibile est. alias non est intellectus perfectus et infinitus. probatur. ipso. a. si intelligitur. b. g per centiam istius. b. vel non. si non. g etiam b. sit intelligibile per essentiam ipsum. a. non cognoscitur perfectissime ipsum. b. quantum est cognoscibile. nihil. n. intelligibile per essentiam perfectissime cognoscitur nisi cognoscatur per centiam vel per aliquod perfectum in qua est sua essentia includatur perfectum. g ipsa sit in se essentia at ipsum. b. in non includatur perfectum. g. b. alioquin non erit deus. si autem cognoscitur. b. per essentiam ipsum. b. g actus intelligibilis ipsum. a. erit posterior naturae litterae essentiae ipsius. b. quod actus cognoscendi non est idem obiecto est posterior obiecto non. n. est posterior non sit natura cum tali obiecto quod tunc posset actus intelligi sine obiecto. sicut econverso. sequitur g quod ipsum. a. si est deus. quod cum suis actibus intelligendi sunt idem simplius ipsum. a. si ille actus est posterior. b. et in modis. a. est posterior. et per non non est deus. Dices quod intelligit ipsum. b. per essentiam ipsum. a. quod sit est ipsum. b. autem quod a. intelligit ipsum. b. in ratione speciei ceteris ipsi. a. et b. contra. quod cognitione alicuius sine in simili tamen sit in uniuersali. non est cognitione perfectissima. quod non est in unitate ipsius rei in se. et ita. a. non cognoscere rei

b. ita tunc nec perfectissime neutra g ratio salvatur. quod a. intelligit perfectissime ipsum. b. et habeat propositum. Preceps ex eadem via arguitur sic. duo sunt deus. g non actus intelligendi sunt duo obiecta adequata. non est falsum. g etiam falsitas sententia per se. quia tunc actus adequatur alium obiectum sub aliqua ratione qua subtracta non minus adequatur. quia adhuc remaneret aliud obiectum adequatum probatio consequentie. quia. a. est obiectum adequatum suo intellectui cum sit in infinitum intelligibile. et b. est obiectum adequatum eidem. si. a. possit simul intelligere ipsum. b. impossibile est quod in telligatur unica intellectione simul. a. et b. perfecte. Dices quod a. habet intellectus duos reanter distinctiones. ita quod alia intellectione intelligitur. et a. et b. intelligit ipsum. b. Contra quia tunc. a. non est deus. impossibile est enim dare in deo duas intellectiones distinctas realiter. quia hoc non statum summa simplicitate. Ex secunda via argumentatur sic. duo sunt deus ergo voluntas infinita non diligite omne diligibile quantum diligibile est. non est falsum. g etiam falsitas sententia per se. quod voluntas infinita est recta. g diligere quodlibet diligibile quantum diligibile est. probatio. ipse. si. a. est unus et b. est alius deus. g. b. est diligendum in infinitum cum sit obiectum infinitum a voluntate potentie diligere infinitum qualia est voluntas ipsius. a. sed b. est impossibile. quia. a. naturaliter plus diligere se quam b. probatio huius. quia. unumquodque naturaliter plus diligere esse suum quod esse alterius cuius non est per se vel effectus. ratiō p̄m dicitur quod pars naturaliter plus diligere totum quam seipsum. nam per salutem ipsius totius cuius est pars. exponit se periculum ratione sc̄i creatura plus deus etiam naturaliter diligere deus quam seipsum. sed a. nihil est ipsum. b. nec per se effectus. g plus diligere se quam ipsum. b. sed voluntas libera quam est recta et formalis voluntati naturali alio quam voluntatis naturalis non est per se recta. g si b. voluntate libera recta plus diligere se actu elicito quam ipsum. b. g non diligere. b. infinitus et per non non est quantum diligibile est. Preceps ex eadem via arguitur sic. si duo sunt deus. sicut a. et b. autem fruatur. b. autem vultur. si vultur ergo voluntas inordinata quia vultur fruendo. si fruatur ergo. a. est beatus talis in. b. et in obiecto quam in a. et ita est beatus in duobus obiectis quorum neutrum ab altero dependet. sed hoc consequens est falsum et impossibile. quia nihil potest esse actu beatum in duabus obiectis beatificis totalibus. Quia vero eorum destructio nichilominus est beatum. ergo in centro beatificatur. videtur etiam necessarium quod totaliter quietatum in uno obiecto adequato non possit totaliter in alio obiecto quietari. Ex tertia via arguitur sic. duo sunt deus. ergo bonus infinitus non potest getare perfecte voluntatem nostram. non est falsum. quia hoc est contra rationem boni infiniti quod non sit quietatum causatumque voluptatis probatio ipse. quia volunt

Liber.

tas ordiata poterit appeterre mains bonum. sed plura bona infinita si sint possibiliter: plus includit bona amare plura bona infinita quam unum bonum infinitum et per se. non enim bonum infinitum est pote posse et posse et getare. Ex 4^a via arguit sic. duo sunt dicitur. quod eiusdem effectus sunt. duas totales in eodem ordinem. et per se. non est nullus. falsitas. p. b. q. tunc aliquid posset esse deinde. sp. c. alicet. a quod non est deinde. n. b. n. e. n. t. i. a. l. e. dependet ab aliquo quod non existere nihilominus erit. si ergo. c. h. duas totales casus. s. r. b. in eodem genere et ordinem. tunc destrunctio. a. nihilominus erit ipsum. c. ab ipso. b. et sicut destructio. b. ipsum. c. erit ab ipso. q. ex quod non est ponitur causa totaliter. p. b. non. q. p. o. infinita est totaliter causa respectu cuiuscumque effectus. si ergo. a. r. b. sicut dicitur gloriatur est per se infinita. et per se sunt causae et totales in eodem ordinem. et per se. non est nullus. Ex 5^a via arguit sic. duo sunt dicitur. quod non est necessitate sicut infiniti numero. non est enim idem sicut est plurificabile in idem numero. sicut est certus in infinitis idem numero. sicut est certus in plurificabilibus in idem numero. non determinat enim se ad certum terminum. sicut est certus in se sponte secundum infiniti sicut infinita necesse est: p. n. c. e. s. t. r. a. t. e. s. t. r. a. alias non est necesse est. sicut possibilia est quod erat infiniti dicitur quod gloriatur est necesse est. Preterea ex eadem via arguit sic. si sunt plures dicitur et per se sunt pluri necessaria est. o. q. a. l. i. g. b. p. s. c. o. b. "realibus" distin- guantur: sunt. a. r. t. b. tunc sic. aut illi uno dico distincti per se. a. r. t. b. sunt formaliter necesse est p. a. r. b. aut non. si per se nec dens inclaudens. a. est necesse est. p. b. q. r. in- cludit aliquid entitatiter a formaliter non est entitas necesse est. id est nec necessaria ex se. s. i. p. m. a. sicut est deo inclaudens. b. Si vero illi duo dico distincti sunt formaliter necesse est p. a. r. b. et ultra haec utriusque est necesse est quod nullus in quantum unum cum alio. q. r. ex quod ab eo sunt dico in aliquo suavitatis et in aliquo difficultatis. s. i. et utrumque est usque in se duas rationes quod utruiusque est necesse est. s. i. b. est impossibile quod neutra istarum includit alteram ergo utruiusque circumscripta de ille est necesse est per reliquias. et sic aliquid est formaliter necesse est per aliquid rationem quod circumscripta nihilominus est necesse est. q. d. est impossibile.

Ex 6^a via arguit sic. oportet est quod sano velle potest quod non est possibile facere est et non est necesse quod suo velle potest potest deinde nec possibile et suo velle potest ipeditur nec possibile vel destruere nec possibile si iam habet est summa suam Rich. 2^a de tr. ca. ultio. tunc sic dico sicut dicitur quod nullus istorum est oportet: p. o. non est evidenter falsum. p. o. non est quod a potest suo velle potest ipeditur oia in est ex quod ponitur oportet. sed non est necesse quod potest vellet oia illa est quod vellet. a. q. r. voluntas ipsius. b. contingenter sicut ad illa. sicut voluntas ipsius. a. ex quod deus est. q. g. b. potest nolle illa est et per se nullus istorum erit. q. si duo sunt oportentes vierum facere aliquid nullipotest p. b.

bis hoc nō reducās hoīem t' bouē simpl'r pfectū
s; ad simus ens et ad simus bonū. qd ē de q illā
pfectōes vnualr icludit. n̄ g ē dare hoīes nec bo
nes p cēntiāg dñi pñt appellari. Ad 3^m qn dñ
q̄ qdās sāt meliora sāt ponēda i vniuerso. dico
q̄ ver c̄ si il p̄ sit possibl' z n̄ icōpossibl'. s; ec
plures deos c̄ icōpossibl' z icludes repugnatiā
vt onsum c̄ multipl'. z iō n̄ c̄ melius esse plures
deos. qd. n̄ c̄ meli' nisi ex pōe icōpossiblum
n̄ c̄ meli'. imo nec bonū simili. sicut illud qd n̄
c̄ nisi expōe ipso lbi z vnualr. sicut illud qd n̄
c̄ ipso lbi c̄ ipm c̄ lponi inēc bñ: ḡ cōclu
dit p̄ba q̄ nō c̄ bonū i vniuerso pluralitas pñci
patuum: vñ' ḡ c̄ pñceps toti vniuersi ḡ c̄ de bñ
dictis viuens z regnans sup vniuersa creaturā
a seculo vñq̄ inseculum.

A.D. LII

Questionibus habiliissimus sup duodecim li
bris Ap.editis ab altissimo doctore. Antonio
Andrea ordinis minorū finis feliciter ipositus ē
sub anno dñi. i481. z 4. die decembri opa z arte
pnidi viri Antonij destrata b Cremona. In cla
rissima ciuitate venetiaram

Tabula

Liber p̄mus

vtrum ens simpliciter sumptum sit subiectum
metba. qd. p̄zia
vtrp ista propositio sit vera. omnes homines na
turaliter scire desiderat qd. ii.
vtrum visus faciat magis scire qd. iii.
vtrp prudētia sit in brutis. qd. iii.
vtrp ex exp̄ntis genētū ars qd. v.
vtrum exp̄ta nō. hñis artem certina optetur ar
tifice expo qd. vi.
vtrum oēs actus z generationes sunt circa sin
gularia qd. vii.
vtrum singularitas sit ratio formalis obiectina
sensus qd. viii.
vtrum ad metaphysicā ptineat cognoscē oēs
quidditates rep in p̄ticulari qd. viii.
vtrum magis vniuersalia sint difficultiora ad co
gnoscendam qd. x.
vtrum metaphysica sit scia p̄tatica vel specula
tina qd. xi.
vtrum scientia speculativa sit nobilioz p̄tacti
ca qd. xii.

Liber secundus

vtrum prima p̄ncipia complexa sint nobis na
turaliter cognita qd. p̄zia
vtrum difficultas cognoscendires sit ex parte
intellectus qd. scđa
vtrum substantie imateriales possint cognosc,

reōm suas quidditates
vtrp sit ponē statum in oī genē
vtrp isinutu possit cognosci a nobis

qd. iii.
qd. iii.
qd. v.

Liber tertius

vtrp i immobilibus sit c̄ efficies z final
vtrp gen p̄dicetur p se dñra
vtrp idēnunc vel itans sit i toto tpe

qd. p̄zia
qd. scđa
qd. iiii.

Liber quartus

vtrum ens vnioco predicitur in oī omnibus en
tibus

qd. p̄zia

vtrum negatio habeat distinctam formalitatem
ab affirmatione

qd. scđa

vtrp vñs z ens significet eandē naturā. qd. iii.

qd. iii.

vtrum illud pñcipiam impossibile ē idc esse z n̄
ee sit feruissimam

qd. iii.

vtrum illad pñcipium impossibile zc. sit sim
pliciter p̄mis.

qd. v.

vtrp iter 3dicatoria sit dare mediū

qd. vi.

Liber quintus

vtrp eiusdē effec' sint plures c̄ae pse qd. p̄zia

qd. scđa

vtrum causa particularis z in actu simili sit et
nō sit cum effectu

qd. iii.

vtrum necessaria habeant causam

qd. iii.

sui esse

qd. iii.

vtrum materia que ē altera pars composita sit
causa individuationis

qd. v.

vtrum secunda diuisio vñtas que dicitur logi
ca si. contueniens

qd. vi.

vtrum ens distinguatur in decem

predicamenta

qd. vii.

vtrp possiblē sit duo accidentia diff̄entia fo
lo nūero ee. in eodem subiecto

qd. viii.

vtrum ratio priora sit bene assignata qd. ix.

vtrum propria ratio quantitatis scđm q̄ ei generalissimam diuisibilitas

qd. x.

vtrum tempus sit idem q̄ motus

qd. xi.

vtrum philosophus conuenienter z sufficenter
assignet tres modos relatiuorum

qd. xii.

vtrum primas modis relatiuorum sacerit bene
assignatus

qd. xiii.

vtrum secundus modus relatiuorum sit bene
assignatus

qd. xiii.

vtrum tertiis modis sit bene

qd. xv.

vtrum tertius modus distinguatur

qd. xvi.

a duobus primis.

vtrum idem referatur ad duo vel
ad plura

qd. xvii.

Liber sextus

vtrum scientia p̄tatica sortiatur
esse p̄tacticum a fine

qd. p̄zia

vtrum p̄tacticum z speculativum sint
differentie essentiales scientie

qd. scđa

vtrum diuisio timembrio scientie

qd. iii.

speculativus sit conueniens

qd. iii.

vtrum de ente per accidens

qd. iii.

primo modo sit per se scientia

qd. iii.